

[Chr. Madsen.]

grundlovsbestemmelser, der motiverer deres ønske om at lave en speciel arbejdsløsheds-kasse; det er simpelt hen de 5 kr. 55 øre, de sparer om ugen.

Men det, jeg egentlig ville, var at komme med et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Bladt. Det ærede medlem sagde, at vore ændringsforslag kunne komme i nær konflikt med den firefemtedelsgrænse, som var fastsat i arbejdsløshedsloven. Jeg mener ikke, det vil blive tilfældet, men at man kun vil komme noget længere op imod denne grænse. For øvrigt blev den firefemtedelsgrænse, vi har nu på 37 kr. 20 øre, offentliggjort i august måned 1961. Der skal altså offentliggøres en ny grænse engang i sommer, og man må gå ud fra, at den vil ligge betydeligt over de 37 kr. 20 øre, så man skal nok få at se, at hvis man forhøjer dagpengebeløbet til de satser, vi har foreslået, vil afstanden mellem de 21 kr. og firefemtedelsgrænsen blive nøjagtig den samme, som den er nu.

Et andet spørgsmål, som det ærede medlem rejste, var, om kasserne havde råd til at betale en sådan dagpengeforhøjelse. Ja, det kan der selvfølgelig være delte meninger om, og jeg ved jo godt, at hvis man spørger Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses hovedledelse om det, så siger den nej; men de papirer, vi har fået forelagt i udvalget, siger ja, man kan godt bære denne forøgede udgift.

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse har en formue på 53 mill. kr. Ifølge det foreliggende lovforslag vil forhøjelsen komme til at andrage 9,9 mill. kr. Hvis man går op til de 21 kr. om dagen, hævder det ærede medlem hr. Bladt at det vil komme til at koste 12 mill. kr. Lad os gå ud fra det, så vil det altså sige, at der bliver en forhøjelse i kassernes udgifter på ca. 20-21 mill. kr. i alt, og efter de papirer, der foreligger for udvalget, kan man altså bære disse udgifter. Og hvad vil der ske, hvis Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund engang kommer og siger: ja men vi kan ikke klare de udgifter længere? Så vil der kun ske det, som er sket tidligere, at så må denne arbejdsløshedskasse have noget mere i statstilskud, og det hænger jo sammen med, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er en opsamlerskasse

for næsten alle mulige fag og alle mulige andre arbejdsløshedskasser.

Jeg tror altså på, at man kan gennemføre det. Jeg tror også på, at pengene kan findes. Der er jo allerede i bemærkningerne til lovforslaget gjort opmærksom på, at der kan være en fejlregning, eller om ikke just en fejlregning så i alt fald tal, der ikke vil holde, idet der står, at tallene er beregnet på basis af en ledighedsprocent på $5\frac{1}{3}$, den ledighedsprocent, man havde i 1959-60. Ledighedsprocenten for 1961-62 vil vel nok være noget mindre, det vil sige, at udgifterne også bliver mindre.

Men det, der er afgørende for, om man kan opretholde økonomien og bære de udgifter, der skal betales til arbejdsløshedsunderstøttelsen, er jo, om vi kan fortsætte med at opretholde en god beskæftigelse, og det mener jeg vil være muligt mange steder. Derfor kan jeg ikke se, at der skulle være nogen særlige, større betænkeligheder ved at gå med til vore ændringsforslag.

En anden side af sagen er, at statens udgifter til arbejdsløshedskasserne i kraft af den gode beskæftigelse er faldet betydeligt i de sidste 3-4 år. Hvis jeg husker tallene rigtigt, blev der ydet et statstilskud på 300 mill. kr. i 1957-58, mens man er nede under 100 mill. kr. på nuværende tidspunkt, så der er altså sket store ændringer.

Alt taget i betragtning skulle der ikke være noget i vejen for, at man kan yde det, vi har foreslået, og heller ikke være noget i vejen for, at kasserne kan betale udgifterne dertil.

Socialministeren (Bundvad): Til det ærede medlem hr. Asger Jensen vil jeg i anledning af hans betragtninger om de små kasser sige, at jeg vil gerne være med til at drøfte, om det gældende medlemstal er for lavt, hvad jeg for øvrigt selv mener det er. Men om der absolut skal være 500 eller 1 000 medlemmer som forudsætning for godkendelse af en ny kasse, det måtte man da foretage nogle beregninger over eller en vurdering af. Endvidere vil jeg gerne sige, at forhøjede vi tallet, måtte ministeren da have lov til at forbeholde sig anvendelse af dispensationsreglen i lovens § 8, stk. 2, således at bestående kasser, der ligger under det medlemstal, vi fandt frem til, men som har bestået i mange år og har